

Управління оборотними активами на підприємствах харчової промисловості
Іван Дмитренко, Людмила Закревська
Національний університет харчових технологій, Київ, Україна

Вступ. В сучасних умовах господарювання на підприємствах харчової промисловості мало уваги приділяється оптимізації обсягів оборотних коштів, що призводить або до виникнення простоїв через брак виробничих запасів, або до появи перевитрат фінансових ресурсів через надмірне накопичення обігових активів.

Матеріали та методи. При формуванні оборотних коштів необхідно встановити оптимальне співвідношення між рентабельністю та ризиками. Для цього можна застосувати один з методів оперативного управління оборотними активами: агресивний, поміркований або консервативний.

Результати. В залежності від специфіки виробничої діяльності та ринкових умов господарювання підприємства харчової промисловості можуть агресивно управляти обіговими коштами, не встановлюючи обмежень щодо обсягів оборотних активів, нагромаджуючи запаси сировини, матеріалів та готової продукції в загальному обсязі. При цьому підвищується дебіторська заборгованість та залишки коштів на рахунках. Частка оборотних коштів може бути більша за половину загального обсягу активів, а період їх оборотності становити більш, ніж 90 днів. Проте, концепція агресивної політики, у більшості випадків, не передбачає зростання рентабельності активів, а лише зменшує ризик неплатоспроможності. Неприятливість зовнішніх умов на ринку можуть спричинити зниження фінансової стійкості.

Консервативний тип управління оборотними активами можливий за умов стабільного функціонування підприємства, що передбачає високу рентабельність активів. Проте непередбачувані тенденції в зовнішньому середовищі є факторами ризику технічної неплатоспроможності.

Поміркований тип управління оборотними коштами є проміжним та передбачає середній рівень рентабельності та оборотності активів. Для нього характерними є нейтральна питома вага кредитів і позик у валюті балансу.

При виборі наведених методів управління оборотними активами підприємства визначається співвідношення ефективності використання та рівня ризику, що впливає на фінансову стійкість і платоспроможність.

Висновки. За можливості вчасного поновлення зобов'язань необхідно застосовувати агресивний тип управління. Це заощадить кошти на оплаті запозичень. Однак, при зворотній ситуації поміркований чи консервативний підхід є доцільнішим.

Література

1. Крамаренко Г. О., Чорна О. Є. Фінансовий менеджмент. 2-ге вид. : підруч. Київ : Центр учбової літератури, 2009. 520 с.
2. Удод Е. И., Полякова А. А. Управление оборотным капиталом на предприятиях. *Молодой ученый*: науч. журнал. 2016. № 12.5. С. 79-81. URL <https://moluch.ru/archive/116/32108/>